

vil dog kun være at medtage i Gammel-skatten med 7/10 af det Aarsbeløb, hvormed den retteligt hvilede paa Ejendommen den 31. December 1924". I Landkommunerne og Amtskommunerne nedfaldes den sidste Femtedel af Hartkornsskatten som Gammelskat samt en vis Promille af den Ejendomsskyld, som hidtil har været ydet i Landkommunernes købstadmæssigt bebyggede Dele. Det skillende er, at Grundskylden indføres noget forskelligt i de tre Omraader, altsaa København og Købstæderne, Landkommunerne og Amtskommunerne, og dette skyldes navnlig den højst uensartede Maade, hvorpaa der nu finder Beskatning Sted af fast Ejendom henholdsvis i København, Købstæderne, Landkommunerne og Amtskommunerne. Denne meget uensartede Maade at beskatte fast Ejendom paa har ogsaa ført med sig, at man staar overfor næsten uøverbarelige Vanskeligheder, naar Talen er om at planlægge en kommunal Grundskyld. Københavns Kommune har en ret betydelig Ejendomsbeskatning, men de øvrige Købstæder, Frederiksberg undtaget, har gennemgaaende saa at sige slet ingen Ejendomsbeskatning. Landkommunerne har derimod alle en meget betydelig Beskatning af fast Ejendom, og det samme er jo Tilfældet med Amtskommunerne. Jeg kan i den Henseende oplyse, at i Skatteaaret 1923—24 blev der i København opkrævet Ejendomsskatter til et Beløb af 11,2 Mill. Kr., i Købstæderne blev der opkrævet 4,7 Mill. Kr., i Frederiksberg Kommune 2,5 Mill. Kr., i Sognekommunerne — de sønderjydske Landsdele ikke medregnet — i 1922—23 over 40 Mill. Kr. og i Amtskommunerne ligeledes i 1922—23 over 33¼ Mill. Kr. Forholdet er altsaa det, at Byerne tilsammen — København, Frederiksberg og Købstæderne — kun havde en Ejendomsbeskatning paa knap 18½ Mill. Kr., medens Landkommunerne, Sogne- og Amtskommunerne, tilsammen havde en Ejendomsbeskatning paa 73½ Mill. Kr., altsaa omtrent 4 Gange saa meget, og dette uagtet der ikke var en tilsvarende Forskel i de to Omraaders Ejendomsværdier. Ejendomsskyldværdien for Københavns Vedkommende beløber sig i 1924 til 3 380 Mill. Kr., for Provinsbyerne til 2 490 Mill. Kr., i alt 5 870 Mill. Kr., og i Landdistrikterne er Ejendomsskyldværdien godt 7 Milliarder Kr. I øvrigt henviser jeg ærede Medlemmer til at studere de udførlige Tabeller, der ledsager Lovforslaget, og i denne Forbindelse her nævner jeg særlig Tabel 8.

Siden Skattelovene af 1903 er der ikke sket væsentlige Ændringer i den kommunale

Ejendomsbeskatning, udover at man i Landkommunerne stadig har forskubbet Skattebyrden, idet man hvert 5te Aar har skubbet en Del af Hartkornsskatterne over paa Ejendomsskylden. Endnu er en Femtedel af Hartkornsskatterne bevaret, men i Løbet af nogle Maaneder skal ogsaa denne Femtedel forsvinde, og den hele Ejendomsbeskatning paa Landet gaar da over paa Ejendomsskylden. Ved Hartkornsskattens Afskaffelse i 1903 troede man at kunne tilvejebringe Lighed i Beskatningsvilkaarene for de forskellige Ejendomsbesiddere, men Erfaringen har tydeligt vist, at man tog fejl. Det er ingenlunde gaaet saaledes, at der er blevet Ro om Ejendomsbeskatningen, tværtimod, Ejendomsskylden har ikke vist sig at være noget retfærdigt Skattegrundlag, og det af mange forskellige Grunde. Man kan vist ogsaa sige, at Vurderingerne ikke altid har været helt rimelige, f. Eks. har forskellige Ejendomsbesiddere haft Grunde til enten at ønske Ejendomsskylden sat op eller til at holde den nede, og navnlig den Omstændighed, at man praktisk taget ogsaa har beskattet Boligen paa samme Maade som anden Ejendom, har gjort Ejendomsskyldbeskatningen meget upopulær i vide Kredse. Deraf er igen fulgt de stærke Krav om at naa til en Ændring.

Mine Bestræbelser ved Udarbejdelsen af nærværende Lovforslag er da gaaet ud paa at gøre Overgangen til et nyt Skattegrundlag saa lempelig som muligt uden derfor i nogen Maade at tilsidesætte Hensynet til Opretholdelsen af det bærende Princip for det nye Grundlag. Grundskylden foreslaas nu som obligatorisk Skat i alle Kommuner, baade Købstadkommuner, Landkommuner og Amtskommuner, men ved Siden af Grundskylden bevares for Sognekommunernes Vedkommende Frihed for disse til at opkræve kommunal Ejendomsskyld. Denne kommunale Ejendomsskyld, som Sognekommunerne faar Frihed til at opkræve i Henhold til Lovforslagets § 23, maa dog ingen Sinde opkræves med mere end 2/3 af den Promille, hvormed der bliver lignet paa Grundværdien, og Reglerne for denne sognekommunale Ejendomsskyld suppleres med en Bestemmelse i § 22 om, at der ved Ansættelse til Ejendomsskyld skal ske et Fradrag paa 10 000 Kr. Bestemmelsen i § 22 herom lyder saaledes: „Sognekommunal Ejendomsskyld, der opkræves i Henhold til § 21, paalignes af Ejendommens til Staten, i Henhold til Bestemmelserne i Lov af 7. August 1922 § 6 afgiftspligtige Ejendomsskyldværdi, altsaa af det Beløb, hvormed hver skatte-